UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L[e]c[ti]o iiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

Ad matutinas Inuit. Con-
feſſorum regē adoremꝰ. Qui
celeſtis regni meritū et gl'iam
cōceſſit ſacto ſuo nicolao. ps.
Venite. In primo noctur. añ
Nobiliſſimis ſiquidem na-
talibus ortus velut lucifer ni
colaus emicuit. ps et v. de cō
feſſoribꝫ. añ. Poſtq̄ domi ſpu
erilē decurſat etatē cūctꝫ mū
di huius ſpretis oblectatōibꝫ
chriſti ſe iugo ſubijciens do-
cumentis ſanctis ſuū prebuit
auditum. añ. Pudore bono
repletus dei famulus ſumpti
bus datis ſtupri nephas pro
Beatus Lectō I. hibuit.
nicolaꝰ qui victoria po
puli interpretatur patre Epi-
phanio ⁊ Johanna matre or
tus prima die natiuitatis ſue
dū balnearetur erectus ſtetit
in pelui. Inſup quarta ⁊ ſexta
feria tm̄ ſemel ſugebat vbera.
Tu. R. Cōfeſſor dei nicolaꝰ
nobilis progenie ſed nobilior
moribꝫ. Ab ipo puerili euo ſe-
cutus dn̄m meruit diuina re-
uelatione ad ſummū prouehi
ſacerdotiū. v. Erat em̄ valde
cōpatiēs ⁊ ſup afflictos pia ge
ſtans viſcera. Ab. Lectio. ij.
Defunctis vero parentibus
dū eſſet ciuis patere vrbis ce
pit cogitare qualiter diuitia
q̄ ei remāſerāt ad gl'iam dī di
ſpenſaret Tūc quidā conui-
cinus ob inopiā tres filias ſa
tis nobiles lupanarij tradere
diſpoſuit vt earū infami com
mercio miſerā vitā ſuſtētaret.
Tu. R. Opibꝫ ſanctis nico
lao humiliter inſiſtente reue-
latione diuina prouectus eſt.
Ad ſummū ſacerdotij gradū
v. Voce quippe de celo lapſa
cuidam inſinuat p̄ſuli dignū
epatu Nicolaū Ad ſū. L. iij.
Nicolaus hec audiēs ſaccu-
lum auri in domū patris cla
piecit Quo inuento primoge
nitam maritauit. Idemq; ſe-
cūdo et tertio nicolaus fecit ⁊
a bn̄ficiato dep̄henſus roga-
uit ne in vita ſua proderet il-
lud. Tu autem domine. R.
Quadā die tempeſtate ſeuiſ-
ſima quaſſati naute ceperunt
ſanctum vocare nicolaum Et
ſtatim ceſſauit tempeſtas. v.
Vox illis clamantibꝫ appa-
ruit quidam dicens eis: ecce
aſſum quid vocaſtis me. Et.
Gloria. Et. In ſecūdo noct.
añ. Auro virginū inceſtis au
ro patris earum inopiam au
ro prorſus vtrorumq; deteſta
bilem infamiam dei ſeruꝰ ad-
emit nicolaus. añ. Innocent
puerilia iura tranſcendēs euā
gelice inſtitutionis diſcipulꝰ
effectus eſt. añ. Gloriā mun-
di ſpreuit cum ſuis oblectatio
nibus, et ideo meruit proue-
hi ad ſūmū ſacerdotij gradū.
Poſt hec in mirrea Lcō iiij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

metropoli voce lapſa de celo
reuelante eum in cathedram
licet renitentem plurimū col-
locauerūt. Ipſe aūt eādē quā
prius humilitatē et morū gra
uitatē in omībꝫ ſectabať. pui-
gil in oratione corpus mace-
rabat ieiunio. mulierum con-
ſortia fugiebat. Efficax i loq̄n
do. alacer in exhortādo. ſeue-
rus in corripiēdo. Tu aūt ℟.
Audiēs chriſti cōfeſſor triū
iuuenū innocentium necē ꝑcur
rit q̄ntocius ad locū Quo fu
erāt plectendi ⁊ liberauit eos
℣. Statimq̄ꝫ ſolutos a vincu
lis vſq̄ꝫ ad ꝓtoriū cōſulis ſe-
cum adduxit. Quo fu. Lc. v.
Quadam die cū quidā nau
te periclitarenť ita cū lachry-
mis orauerūt Nicolae famu-
le dei ſi vera ſunt q̄ de te audi
uimus nūc ea experiamur. mox
quidam in eius ſimilitudinē
apparuit dicens Ecce aſſum.
vocaſtis em̄ me ⁊ cepit eos in
armamentis nauis iuuare. ⁊
ſtatim ceſſauit tēpeſtas Tu.
℟. Qui cū audiſſent ſcti Ni-
colai nomē ſtatim expandūt
manus vtraſq̄ꝫ ad celū Sal-
uatoris laudātes clementiā
℣. Clara quippe voce corā om
nibꝫ dignū referebant illū dei
famulū Saluatoris. Lcō vi.
Qui aūt ad eius eccleſiā ve-
niſſent quē nunq̄ꝫ ante vide-
rant ſine indice cognouerunt

Tunc deo et ſibi de ſua libe-
ratione grās egerunt. Ille au
tem diuine miſericordie ⁊ eo-
rum fidei non ſuis meritis at
tribuere docuit ⁊ bene erudi-
tos remiſit Tu. ℟. Beatus
nicolaus iam triumpho poti-
tus nouit ſuis famulis prebe
re celeſtia cōmoda. qui toto
corde poſcunt eius petōnes
Illi nimirum tota nos deuo
tione oportet committere. ℣.
Ut apud chriſtum eius pro-
cinijs adiuuemur ſemꝑ. Illi
Glā Illi In iij. no. aň. Ponti
fices almi diua reuelatōe glori
ficati nicolaum tunc preſulē
deuotiſſime conſecrauerūt. aň.
Sanctus quidem triticū qđ
a nautiſ poſtulauerat ⁊ accep
tū et ſagacitate diſtribuerat
⁊ augeri precibꝫ impetrauit.
aň. Muneribꝫ datis neci ſūt
iuuenes innocē̄ter addicti q̄-
bus dn̄i ſeruus fuit vite preſi
dium feſtināter. ℣. Amauit.
Euangeliū. Sint lumbi vr̄i.
℟. Et eiꝰ tūba marmorea ſa
crū reſudat oleū q̄ liniti ſanāť
ceci ſurdis auditꝰ reddiť. Et
debilis q̄ſq̄ꝫ ſoſpes regrediť.
℣. Cateruatim ruūt populi
cernere cupiētes q̄ ꝑ eum fiūt
mirabilia. Et. ℟. Magne pr̄
nicolae ſummo patri proxie.
ad miranda q̄ ꝑcellis apd̄ de
um gratia. A commiſſis nos
emunda ne cadamus ſuſtine.